

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Českém Krumlově rozhodl samosoudcem Mgr. Janem Petrem v hlavním líčení konaném dne [datum] v [obec],

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného],

[datum narození] v [obec], [anonymizováno], trvale bytem [adresa obžalovaného],

je vinen, že

dne [datum] okolo [údaj o čase] hodin na silnici II. třídy [číslo] mezi obcemi [obec] - [obec], okres [okres], řídil [značka automobilu], rz. [číslo], u [anonymizováno] [část obce] nezvládl v důsledku předchozího požití alkoholických nápojů levotočivou zatáčku, vyjel vpravo mimo komunikaci, kde čelně narazil do stromu, po nárazu bylo vozidlo odraženo zpět na vozovku, kde se převrátilo na levý bok, po ošetření v [nemocnice] v [obec] mu byla v [údaj o čase] hodin odebrána krev s výsledkem 1,08 g alkoholu v krvi,

tedy

vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky, činnost, při které mohl ohrozit život nebo zdraví lidí a způsobit tak značnou škodu na majetku a způsobil takovým činem dopravní nehodu,

čímž spáchal

trestný čin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 201 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákona,

a odsuzuje se

podle § 201 odst. 2 trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání 4 (čtyř) měsíců. Podle § 58 odst. 1 trestního zákona a § 59 odst. 1 trestního zákona se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 18 (osmnácti) měsíců.

Podle § 49 odst. 1 trestního zákona se ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu v trvání v trvání 18 (osmnácti) měsíců.

Odůvodnění:

Skutkový děj uvedený ve výroku rozsudku má soud za prokázaný dokazováním provedeným u hlavního líčení.

Obžalovaný své jednání při hlavním líčení popřel, na svou obhajobu uvedl, že alkohol vůbec nepije a naposledy ho pil, když byl na vojně. Dále poukazoval a zpochybňoval provedený rozbor krve, když k tomuto dle svého tvrzení nedal souhlas a poukazoval na možnost, že výsledek rozboru krve mohl být ovlivněn i případně léčivými, která mu byla podávána. Obžalovaný dále uvedl, že si ale na inkriminovanou nehodu nepamatuje, vzpomíná si jen na půl den před nehodou a následně až na své probuzení v nemocnici po přibližně 17-ti dnech.

Z protokolu o dopravní nehodě má soud za prokázané, že k dopravní nehodě skutečně došlo a že řidičem havarovaného vozidla byl obžalovaný. Z protokolu o lékařském vyšetření či ovlivnění alkoholem má soud za prokázané, že přibližně za hodinu a $\frac{3}{4}$ po havárii bylo v krvi obžalovaného zjištěno 1,08 g alkoholu. Pokud jde o námitky obžalovaného proti zákonnosti provedení odběru krve, jsou tyto dle přesvědčení soudu vyvráceny výslechem lékaře, který odběr provedl (MUDr. [příjmení]), když z jeho výslechu při hlavním líčení má soud za prokázané, že obžalovaný byl před odběrem řádně poučen a dal souhlas k odběru krve. Lékař popsal obecný postup v těchto věcech, i konkrétní postup u obžalovaného. Sdělil, že při odběru není od pacienta vyžadován písemný souhlas a postačí toliko i neverbální reakce, že s odběrem souhlasí, ale v případě, že osoba se i neverbálně odmítne podrobit odběru krve, není

k tomu nijak nucena a v případě osob v bezvědomí je odebraný vzorek předáván k rozboru až poté, co osoba z bezvědomí procitne a dá k rozboru svůj souhlas. Pokud jde o jeho písemné vyjádření ([číslo listu]), kde uváděl, že obžalovaný nebyl ve stavu dát validní souhlas, tak tento závěr učinil až následně, kdy mu byla předložena zdravotnická dokumentace. V době, kdy však byl obžalovaný přivezen na ambulanci, byl diagnostikován toliko pro [anonymizována dvě slova] a dal neverbálně souhlas k odběru krve, o který požádala Policie ČR. Z výslechu lékaře soud zjistil, že nemohlo dojít ani k ovlivnění rozboru krve použitím infuze či dezinfekce, kdy se zásadně používá nealkoholová dezinfekce a infuze rovněž neobsahují alkohol. Lékař rovněž výslovně potvrdil, že při jednání s panem [celé jméno obžalovaného] z něj byl cítit alkohol.

Výpověď svědka je nepřímou potvrzována i výpovědí sestry, která byla toho dne na ambulanci a která si však nepamatovala konkrétně postup u pana [celé jméno obžalovaného], ale potvrdila obecný postup spočívající v tom, že bez souhlasu osoby nikdy nedojde k odběru krve, o který požádá policie a v případě osob v bezvědomí je tento souhlas dodatečně vyžadován a není-li udělen, není takový vzorek předán k rozboru.

Soud na základě těchto důkazů má za vyvrácenou obhajobu obžalovaného, že před jízdou nepožil žádný alkohol. Pokud jde o argument obžalovaného, že je nutno přihlížet k tomu, že následně bylo zjištěno, že se nejedná o otřes mozku, ale o zhmoždění mozku a musel se podrobit operaci, po které se dokonce musel znovu učit mluvit, je soud přesvědčen, že tato skutečnost nezpůsobuje nepoužitelnost důkazu, neboť nelze zpětně tento svůj souhlas, byť neverbální, zpochybňovat, když je zde stejná situace jako u osob, které jsou pod vlivem velkého množství alkoholu a i u nich je velmi pochybné, zda v případě, kdy dají souhlas k odběru krve vůbec ví, o jaký výkon půjde a jaké to pro ně může mít následky. To, že následně došlo ke zhoršení zdravotního stavu

obžalovaného, který si vynutil i operaci, je z hlediska projednávaného skutku již nepodstatné, neboť k tomuto došlo až následně a z toho důvodu soud ani neprovedl navrhovaný důkaz znaleckým posudkem na schopnost obžalovaného udělit validní souhlas s odběrem.

Obžalovaný tedy svým jednáním naplnil všechny zákonné znaky trestného činu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 201 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákona, neboť řídil pod vlivem návykové látky a způsobil dopravní nehodu, když z ustálené judikatury vyplývá, že v případě, že hladina alkoholu dosáhne nejméně 1 g, není ani nadprůměrně disponovaný řidič schopen bezpečně motorové vozidlo řídit.

Při úvaze o druhu a výši trestu za tento trestný čin soud vycházel z účelu trestu podle § 23 odst. 1 trestního zákona a bylo přihlédnuto podle § 31 odst. 1 trestního zákona ke stupni nebezpečnosti trestného činu, když soud má ze zprávy Magistrátu města České Budějovice za prokázané, že obžalovaný nebyl trestán pro přestupek. Z opisu rejstříku trestů soud zjišťuje, že naposledy byl obžalovaný trestán v roce 1975 a to podmíněným odnětím svobody v trvání sedmi měsíců. Ze zprávy centrální evidence stíhaných osob vyplývá, že proti obžalovanému není v současné době vedeno žádné jiné trestní stíhání. Soud při výběru trestu rovněž vycházel i z všeobecně známé situace, že v České republice dochází k velkému počtu dopravních nehod a z dokazování prokázané skutečnosti, že k této nehodě došlo z důvodu požití alkoholických nápojů,

kdy jen z důvodu náhody nedošlo k závažnějším následkům (zranění či usmrcení jiných osob). Za této situace soud považuje za nutné udělit trest odnětí svobody, avšak vzhledem k jinak dosud řádnému životu obžalovaného byl trest uložen při spodní hranici trestní sazby a soud odložil tento trest na zkušební dobu v trvání 18-ti měsíců. Vzhledem k požití alkoholu obžalovaným před jízdou považuje soud rovněž za nezbytné uložit zákaz řízení motorových vozidel všeho druhu, když za přiměřenou dobu soud považuje 18 měsíců vzhledem k tomu, že z evidenční karty řidiče soud zjistil, že obžalovaný dosud nemá záznam o přestupcích a jeho aktuální stav bodového hodnocení je 0 bodů.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání a to ve lhůtě 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku, když odvolání se podává ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného a to ve trojím vyhotovení.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozsudku a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, obžalovaný může rozsudek napadat, pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká a v jeho prospěch tak mohou učinit rovněž příbuzní v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Poškození, kteří uplatnili nárok na náhradu škody, mohou rozsudek napadat pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoby oprávněné rozsudek napadat pro nesprávnost některého jeho výroku jej mohou napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro vady řízení, které předcházelo vyhlášení rozsudku, jestliže tyto vady byly způsobilé přivodit, že některý z výroku rozsudku je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává byt' i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaných. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Český Krumlov 10. června 2008

Mgr. Jan Petr, v.r.
samosoudce